Brand-ul IONEL PERLEA

(Daniela Caraman Fotea, 10 mai 2011)

Am desprins sintagma din alocuțiunea Domnului SILVIAN CIUPERCĂ, Președinte al Consiliului Județean Ialomița, la deschiderea Festivalului și Concursului de interpretare a lied-ului de la Slobozia (6-8 mai 2011).

Ingemănarea numelui ilustrului muzician cu cel al municipiului (în preajma căruia s-a născut, anume în localitatea Ograda), se datorează și acestei manifestări elitiste care dăinuie de două decenii, sub „bagheta" spiritualității relevante a unor personalități cu deschidere către cultura de permanență. Doamna DOINA ROȘCA, Directoarea Centrului Cultural UNESCO „Ionel Perlea", Ialomița, gazda Festivalului, este una dintre cele cu proeminență, prin idei și fapte concrete (alăturare cu rară coexistență în zilele noastre).

Ediția actuală s-a remarcat prin atractive repere (fiecare posibil de dezvoltat în comentarii mai extinse): participare record – 27 de concurenți din patru centre universitare Iași, Cluj-Napoca, Constanța, București – cu nivel de pregătire care a făcut neîndestulătoare notele din partea superioară a decadei standard de apreciere. Programele din afara competiției, majoritatea recitalurilor susținute de maeștri ai artei vocale naționale, au punctat marile aniversări muzicale ale anului: centenarul **Gustav Mahler** a fost omagiat prin demersul emoționant, desăvârșit profesional al sopranei SILVIA SORINA MUNTEANU, prim solistă a Operei Naționale bucureștene – nuanțări admirabile (și trei de piano). A fost „un Mahler, la el acasă" spunea Florența Marinescu, membră a juriului, cunoscută pentru exigența și nivelul înalt al pretențiilor în domeniu. Am admirat și rafinamentul pianistic al VASILICĂI STOICIU FRUNZĂ, partenera interpretei vocale. Ciclul „Camera copiilor" a marcat aniversarea a 130 de ani de la nașterea lui **Modest Mussorgski**. La mezzo-soprana ANA RUSU am apreciat întotdeauna aplombul și siguranța cu care abordează și realizează performanța, oferind certitudinea ARTEI. La pian, IULIA SUCIU. Neobosită căutătoare a ineditului, CLAUDIA CODREANU a adus în atenție lieduri românești de **Mihail Jora** (120 de ani de la naștere în 2011) și **Felicia Donceanu**, creatoare cu splendidă vârstă împlinită în acest an, deținătoare a Marelui premiu pentru întreaga operă acordat de UCMR, cu doar câteva luni în urmă. La pian, INNA ONCESCU. Am ascultat multă muzică românească. Reverență celor care au adus-o la rampă: duo-ul unicat al expresivității – BIANCA MANOLEANU și REMUS MANOLEANU – lieduri de **Gheorghe Firca** – primă audiție absolută; NICOLAE LUPU și ANDREI TĂNĂSESCU – portret **Theodor Grigoriu**. Li s-au adăugat liedurile impuse, oferite în acest an de SABIN PAUTZA, proeminență (și) în viața muzicală americană, compozitor prolific, cu harul originalității. M-a impresionat identificarea în lucrările sale – lied-urile Orfeu, Prometeu, Pigmalion, a intenției de a valorifica elemente din creativitatea lui Ionel Perlea, în fapt, translarea din național în universal a unei lumi muzicale, idee, procedură pe care o respiră și opera lui Pautza.

Bicentenarul **Franz Liszt** a fost amintit în recitalul laureatei din anul trecut a Concursului – MARIA DAN. Și în intenția duo-ului JEAN YVES SEBILLOTE, pianist francez, acompaniator al MIHAELEI MINGHERAȘ COUTURE, cu aspirație către „haut", dar mai aproape de un „pret a porter"... Interesantă selecția de lieduri pe versuri de Shakespeare prezentată cu măiestrie de

ALINA BOTTEZ, la pian IRINEU BUGA. (Anul trecut interpretau performant lied-uri de Chopin în limba poloneză!)

Recitalul de muzică sacră susținut la Mânăstirea Sfinții Voievozi (cu concursul maestrelor Bianca Manoleanu și Ana Rusu) a dat ideea alăturării zilelor de lied din Festival cu incursiuni mai ample în acel domeniu binecuvântat spiritual, ținând seama și de forța artistică remarcabilă a formației corale locale, Sfântul mucenic Mina.

Lansarea monografiei Armonii întrerupte, însoțită de 3 DVD-uri și 3 CD-uri dedicate Adelei Ioana Burlui, plecată dintre noi la început de an și fostă membră în juriile Festivalului, a readus tristețea despărțirii de cei prețuiți și totodată admirația față de gestul editării (în condiții de lux) a numitelor mărturii, datorată prof. univ. dr. Vasile Burlui, soț îndurerat și nemângâiat.

Concursul a fost dominat de voci frumoase, cu tehnică foarte îngrijită (chiar și este, dacă mă gândesc la maeștrii care o modelează, și în acest an prezenți în juriu). Reprezentanții școlii clujene au strălucit. Pentru mine, comunicarea emoției muzicii rămâne cea mai importantă: de aceea notez special evoluțiile oferite de **Adrian Prelucan** (se simte în cântul său și o instruire culturală aparte), **Isabela Judit Kutasi, Nadejda Cerchez, Maria Stanca Manoleanu, Alexandra Ghelase**. Ei nu reproduc partituri, le interpretează cu sensibilitate, păstrând atmosfera intimistă, specifică lied-ului. Marele câștigător a venit de la Constanța: CĂTĂLIN ORLANDO TOROPOC. Voce superbă, studiată, cultură stilistică (program Ceaikovski, Perlea, Pautza – interpretare de referință, Rahmaninov, Ravel), prestanță scenică. Peste puțină vreme este așteptat pe meridianele italiene.

Am auzit-o la Gala finală pe Doamna Doina Roşca reproducând (cu justificată plăcere), cuvintele unor oaspeți ai Festivalului. Mă raliez cu toată sinceritatea ideii, potrivit căreia „atunci când ajungi la Slobozia, te simți acasă...”. Și la gândul reîntâlnirii cu Marea Doamnă – Aurelia „Kleine” Stoian, nepoata lui Ionel Perlea, viitoare nonagenară, oferind privirii o eleganță de tip britanic (anul acesta a arborat galbenul...), energică, iradiind vibrație spirituală, prezentă la absolut toate edițiile.

În toate planurile, Festivalul „Ionel Perlea” își păstrează atracția irezistibilă.